

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcov: **1/ Ing. L. F., 2/ Ing. D. B., 3/ Ing. P. B., 4/ MVDr. I. G., 5/ Mgr. K. K., 6/ Pavel T., 7/ Ing. A. K. 8/ Ing. J. C., 9/ Ing. A. K. 10/ S. F., všetci zastúpení advokátom JUDr. J. G.**, proti žalovanému: **KPZ N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 31. augusta 2006, číslo 2006/00218, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 7. augusta 2007, č. k. 30 S 46/2006-70, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 7. augusta 2007, č. k. 30 S 46/2006-70 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) zamietnuté ich odvolanie a potvrdené rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v N. zo dňa 26. apríla 2005, číslo 2005/00019-ZO-1, ktorým podľa § 8 ods. 5 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zastavil konanie zahájené dňa

30.7.1998 na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade CO evidenčné číslo X. v katastrálnom území D. po tom, čo vlastníci nadpolovičnej väčšiny pozemkov počítanej podľa výmery, ponúkli odkúpenie nehnuteľností v súlade s ustanovením § 8 ods. 4 zákona a nerozhodoval o podaných námietkach. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že k zastaveniu konania došlo po splnení zákonných požiadaviek ustanovenia § 8 ods. 5 zákona a preto žalovaný správne rozhodol, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Včas podaným odvolaním sa žalobcovia domáhali, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, žalobe vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Opakovane poukázali na rozhodujúce právne skutočnosti, ktoré opomenuli oba správne orgány a ktoré ani bližšie neskúmal a nezhodnotil prvostupňový súd. Uviedli, že predovšetkým ide o argumentáciu použitú v podanej žalobe, a to námietky voči opakovanému postupu (prvostupňovému) správneho orgánu, keď tento účelovo konal o návrhu aj v roku 2005 napriek tomu, že konanie začal verejnou vyhláškou dňa 30.7.1998, čím porušil ustanovenie § 27 správneho poriadku, pričom s prihliadnutím na ustanovenie § 28 ods. 2 správneho poriadku (pre uplynutie lehoty viac ako 1 rok) neprichádzalo do úvahy odpustenie lehôt, ktoré zákon stanovuje v § 8 ods. 3 a 4 zákona. Tiež uviedli, že aj v súvislosti s počítaním výmer pozemkov, kde vlastníci doložili ponuku o odkúpenie stavieb a trvalých porastov záhradkárom, bol postup súdu v rozpore so zákonom, keďže žalobcovia poukázali na základné nedostatky ponúk vlastníkov a domnievajú sa, že pri odôvodnenom súčte nebola splnená podmienka zákona o nadpolovičnej väčšine ponúk vlastníkov, z ktorého dôvodu nemalo dôjsť k zastaveniu pôvodného konania prvostupňovým správne orgánom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K veci uviedol, že oznámenie o začatí konania z 30.7.1998 obsahovalo prílohu geometrický plán a kópiu z katastrálnej mapy, pričom súčasťou oznámenia museli byť podľa ustanovenia § 8 ods. 2 zákona geometrický plán a register pôvodného stavu (úvodné podklady). K odstráneniu uvedeného pochybenia došlo v roku 2005, kedy boli opätovne zverejnené úvodné podklady už v súlade s § 8 ods. 2 zákona; dotedy vlastníci nemali možnosť podať námietky voči výpisu z registra pôvodného stavu, ktorý je určitou formou rozhodnutia a účastníci konania môžu proti nemu podať námietky a rozhodnutie o námietkach je podľa § 9 ods. 3 zákona preskúmateľné súdom. Tiež uviedol, že vo všeobecnosti možno konštatovať, že bez ohľadu na názov správneho aktu (výpis z registra pôvodného stavu) z hľadiska právnej povahy ide o rozhodnutie, ak jeho obsahom je rozhodovanie správneho orgánu o právach alebo povinnostiach príslušných subjektov, z ktorého dôvodu sú tvrdenia žalobcov o zmeškaní lehôt uvedených v § 8 ods. 3 a 4 zákona s poukazom na porušenie ustanovenia § 27 správneho poriadku s prihliadnutím na § 28 ods. 2 správneho poriadku právne irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1, 3 v spojení s § 246c OSP v neprítomnosti účastníkov, ktorí súhlasili s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol dňa 21. mája 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v N. zo dňa 26. apríla 2005, číslo 2005/00019-ZO-1, ktorým podľa § 8 ods. 5 zákona zastavil konanie zahájené dňa 30.7.1998 na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade CO evidenčné číslo X. v katastrálnom území D. po tom, čo vlastníci nadpolovičnej väčšiny pozemkov počítanej podľa výmery, ponúkli odkúpenie nehnuteľností v súlade s ustanovením § 8 ods. 4 zákona. V preskúmanom rozhodnutí sa žalovaný správny orgán dostatočne vypořiadal s námietkami odvolateľov, ktoré sú tiež obsahom žaloby, ako aj odvolania proti rozsudku krajského súdu. Preto Najvyšší súd SR môže len zopakovať, že pri posudzovaní, či ponuku podľa § 8 ods. 4 zákona oznámili obvodnému pozemkovému úradu vlastníci nadpolovičnej väčšiny pozemkov počítanej podľa výmery, je rozhodujúce, že záhradková osada bola zriadená na výmere 7463m². Nemožno preto priznať právnu relevanciu tvrdeniu žalobcov, že výmera pozemkov celej záhradkárskej osady je 10 582m². Uplatnená ponuka vlastníkov na odkúpenie stavieb, trvalých porastov a spoločných zariadení nachádzajúcich sa na pozemkoch v ich vlastníctve, sa týkala výmery 4532m². Išlo o vlastníkov nadpolovičnej väčšiny pozemkov počítanej podľa výmery a tým boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania podľa § 8 ods. 5 zákona. Je potrebné akceptovať aj dôvody žalovaného, prečo bolo potrebné súhlasiť s postupom Obvodného pozemkového úradu v N. v súvislosti so zverejnením úvodných podkladov. Kópia z katastrálnej mapy a geometrický plán, zverejnené v roku 1998 nie sú úvodnými podkladmi. Podľa § 8 ods. 2 druhá veta **geometrický plán a register pôvodného stavu tvoria úvodné podklady**. Aj v prípade, že by vlastníci mali k dispozícii všetky informácie, ktoré sú obsahom úvodných podkladov, pred rokom 2005 nemali možnosť podať námietky proti registru pôvodnému stavu (ktorý spolu s geometrickým plánom tvorí úvodné podklady), lebo v roku 1998 im bol doručený len geometrický plán a kópia z katastrálnej mapy, ale nebol im doručený register pôvodného stavu. Nezverejnenie úvodných podkladov, teda iný postup Obvodného pozemkového úradu v N., než ten, ktorý v danej veci zvolil, by mal za následok vážny zásah do ústavných práv vlastníkov (článok 20 Ústavy SR). Nebolo možné prisvedčiť ani tvrdeniu žalobcov o porušení ustanovenia § 27 správneho poriadku a tvrdeniu, že s prihliadnutím na ustanovenie § 28 ods. 2 správneho poriadku (pre uplynutie lehoty viac ako 1 rok) neprichádzalo do úvahy odpustenie lehôt, ktoré zákon stanovuje v § 8 ods. 3 a 4 zákona. V § 27 správneho poriadku sú upravené lehoty, ktoré určuje na vykonanie úkonu správny orgán, pokiaľ ich neustanovuje zákon alebo osobitný právny predpis;

na základe žiadosti ich môže predĺžiť alebo skrátiť (pri lehotách určených správnym orgánom v rámci zákonom stanovenej dĺžky však iba v týchto medziach). Odpustenie zmeškania lehoty, upravené v § 28 správneho orgánu sa týka postupu pri zmeškaní zákonných lehôt. Keďže vlastníkom v danej veci neboli v roku 1998 doručené úvodné podklady, voči ktorým mali možnosť podať námietky, ale takéto (kompletné) úvodné podklady im boli doručené až v roku 2005, nemohli im začať plynúť lehoty podľa § 8 ods. 3 a 4 zákona. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom žalovaného správneho orgánu, že v danej veci boli dané zákonné dôvody ustanovenia § 8 ods. 5 zákona na zastavenie konania. Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcov, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešným žalobcom náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 21. mája 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová